

19 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης: Ζώντας μέσα στην αγάπη του Θεού, ζείτε μέσα στην ελευθερία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)





Μαρία Μαγδαληνή. Έργο του Michelangelo Merisi da Caravaggio (1571-1610).

Συμβαίνει πολλές φορές να αισθάνεται κανείς υπερβολική στενοχώρια για την κατάσταση του κόσμου. Να υποφέρει που βλέπει ότι το θέλημα του Θεού δεν γίνεται σήμερα απ' τους ανθρώπους ή κι απ' τον ίδιο. Να πονάει με τον πόνο το σωματικό και τον ψυχικό των άλλων. Η ευαισθησία αυτή είναι δώρο του Θεού. Στις γυναίκες τη συναντάμε συχνότερα. Οι ψυχές που έχουν αυτή τη λεπτότητα είναι ιδιαίτερα δεκτικές στα μηνύματα και στη θέληση του Θεού. Αυτές οι ευαίσθητες ψυχές έχουν τη δυνατότητα να προχωρήσουν πολύ στην εν Χριστώ ζωή, διότι αγαπάνε τον Θεό και δεν θέλουν να Τον λυπήσουν.

Διατρέχουν όμως έναν κίνδυνο. Αν δεν δώσουν στον Χριστό με εμπιστοσύνη τη ζωή τους, είναι δυνατόν το πονηρό πνεύμα να εκμεταλλευθεί τη λεπτότητά τους και να τις οδηγήσει σε λύπη και σε απελπισία.

Η ευαισθησία δεν έχει διόρθωση. Μπορεί μόνο να μετασχηματισθεί, να μεταποιηθεί, να μετατραπεί, να μεταμορφωθεί, να μεταστοιχειωθεί, να γίνει αγάπη, χαρά, θεία λατρεία.

Πώς; Με τη στροφή προς τα άνω. Να στρέψετε την κάθε θλίψη στη γνώση του Χριστού, στην αγάπη Του, στη λατρεία Του. Κι ο Χριστός που συνεχώς περιμένει με λαχτάρα να μας βοηθήσει, θα σας δώσει την χάρι Του και τη δύναμή Του και θα μετατρέψει τη θλίψη σε χαρά, σε αγάπη για τους αδελφούς, σε λατρεία προς τον ίδιο. Έτσι θα φύγει το σκοτάδι.

Μην κοιτάζετε αυτό που σας συμβαίνει, αλλά να κοιτάζετε το φως, τον Χριστό, όπως το παιδί κοιτάζει την μητέρα του, όταν κάτι του συμβεί. Όλα να τα βλέπετε χωρίς άγχος, χωρίς στενοχώρια, χωρίς πίεση, χωρίς σφίξιμο. Δεν είναι ανάγκη να προσπαθείτε και να σφίγγεσθε. Όλη σας η προσπάθεια να είναι ν' ατενίσετε προς το φως, να κατακτήσετε το φως. Έτσι, αντί να δίδεσθε στη στενοχώρια, που δεν είναι του Πνεύματος του Θεού, θα δίδεσθε στη δοξολογία του Θεού.

Όλα τα δυσάρεστα που μένουν μέσα στην ψυχή σας και φέρνουν άγχος, μπορούν να γίνουν αφορμή για τη λατρεία του Θεού και να παύσουν να σας καταπονούν. Να έχετε εμπιστοσύνη στον Θεό. Τότε ξενοιάζετε και γίνεσθε όργανά Του.

Όλα να τα' αντιμετωπίζετε με αγάπη, με καλοσύνη, με πραότητα, με υπομονή και με ταπείνωση. Να είστε βράχοι. Όλα να ξεσπάνε πάνω σας και σαν τα κύματα να γυρίζουν πίσω· εσείς να είστε ατάραχοι. Αλλά θα πείτε: «Έ, γίνετε αυτό;». Ναι, με την χάρι του Θεού γίνεται πάντοτε. Αν τα παίρνομε ανθρώπινα, δεν γίνεται. ... γυμναστική είναι για μας όλες οι αντιδράσεις του περιβάλλοντος και οι δυσκολίες γύρω μας. Γυμνάζομε τον εαυτό μας πάνω στην υπομονή, στην καρτερία.



-Ετούτη εδώ η γυναίκα σου, σ' αγαπάει πολύ.

-Ναι, αλλά μου κάνει αυτά ...

-Σου τα κάνει αυτά για να σ' αγιάσει, αλλά εσένα δεν κόβει το μυαλό σου. Εξοργίζεσαι και, αντί ν' αγιάζεις, κολάζεσαι.

Αν είχε όμως υπομονή και ταπείνωση, δεν θα έχανε τις ευκαιρίες του αγιασμού.

Είναι μεγάλο πράγμα, μεγάλη αρετή η υπομονή. Ο Χριστός είπε: «Αμα δεν έχετε υπομονή, θα χάσετε τις ψυχές σας· για να τις κερδίσετε, πρέπει να έχετε υπομονή». Η υπομονή είναι αγάπη, χωρίς αγάπη δεν μπορείς να έχεις υπομονή. Είναι όμως και θέμα πίστεως. Στην πραγματικότητα, είμαστε άπιστοι, γιατί δεν ξέρομε πώς τα φέρνει ο Θεός και μας απαλλάσει απ' τις δυσκολίες και τις στενοχώριες. Να παρακαλάτε την Παναγία:

«Στρέψον τον κοπετόν εις χαράν, εις ευθυμίαν δε το πένθος μετάβαλε, τον θρήνον εις ευφροσύνην και αγαλλίασιν νυν, Θεοτόκε μόνη παντευλόγητε».

Η διάθεση ν' αγαπήσουμε τον Θεό έχει μέσα της και κάποιον πόνο. Όταν θέλουμε να ζήσουμε πνευματικά, πονάμε, διότι πρέπει να κόβουμε κάθε δεσμό που μας ενώνει με την ύλη.

Όταν όμως θέλουμε να ικανοποιήσουμε τον εαυτό μας ή τους άλλους, αυτό που δίνουμε είναι μια αγάπη, μία ενέργεια· είναι μία δύναμη της ψυχής μας, που μέρος το «ξοδεύομε» κι εκεί. Θέλει προσοχή, τι τάξη και σειρά θα βάλομε στη ζωή μας, για ποιόν θα γίνει το «έξοδο».

Η θλίψη, η κατά Θεόν, έχει μέσα της χαρά. Προχωρεί κανείς εμπρός εξαιτίας της.

Δεν αφήνει μέσα του την κατάθλιψη, που φθείρει την ψυχή. Όταν υπάρχει ταπείνωση, δεν υπάρχει κατάθλιψη. Ο εγωιστής στενοχωριέται πολύ με το καθετί. Ο ταπεινός είναι ελεύθερος και ανεξάρτητος απ' όλους κι απ' όλα. Αυτό γίνεται μόνο με την ένωση με τον Χριστό. Όλες οι αισθήσεις να λειτουργούν σύμφωνα με το νόμο του Κυρίου. Να είστε έτοιμοι να κενωθείτε στον οποιονδήποτε. Αυτό είναι ελευθερία. Όπου αγάπη εκεί ελευθερία.

Ζώντας μέσα στην αγάπη του Θεού, ζείτε μέσα στην ελευθερία.